

The Economic Policy Response to Covid-19

Diversos autors

Editorial Tony Blair Institute for Global Change

2020

Anàlisi d'informes sobre la COVID 19

Propostes, recomanacions i mesures de desconfinament

The Economic Policy Response to Covid-19

Diversos autors

TONY BLAIR
INSTITUTE
FOR GLOBAL
CHANGE

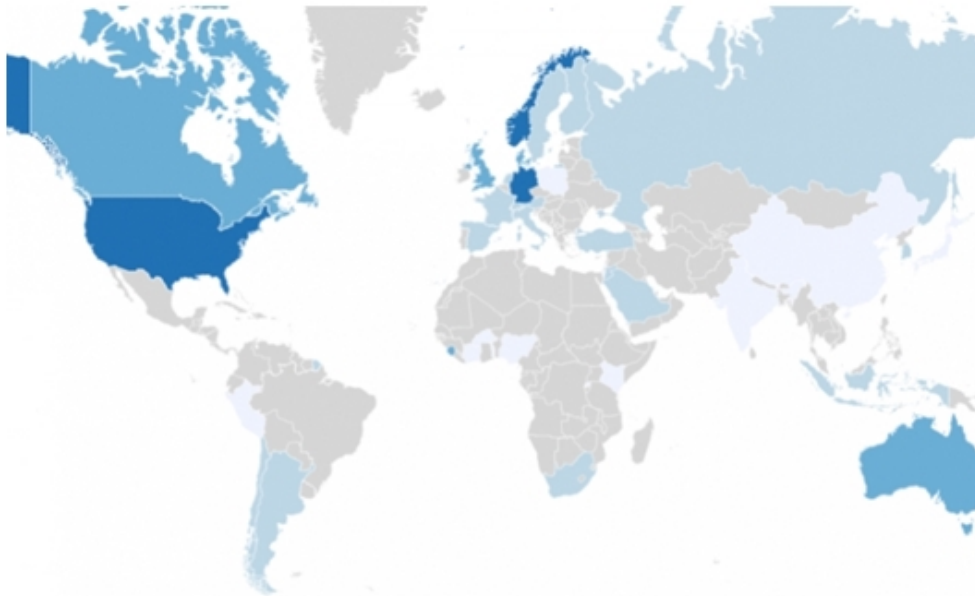
COVID-19

The Economic Policy Response to Covid-19

Briefing | Posted on: 6th April 2020

By Multiple Authors

Abstract

L'estudi *The Economic Policy Response to Covid-19*, a càrrec de l'*Economic Policy Response Observatory* del think tank britànic Tony Blair Institute for Global Change, té per

objectiu fer un seguiment de les novetats a tot el món sobre els efectes econòmics de la crisi de la Covid-19. En definitiva, fa un apropament a la naturalesa del xoc econòmic per tal de facilitar el disseny d'una política econòmica de resposta efectiva.

Idees principals

Fins que no es trobin alternatives tecnològiques (com han fet alguns governs asiàtics) hi ha un consens en que les mesures han d'ésser de distanciament social. Això dona lloc a un fort xoc tant en l'oferta com en la demanda. Del costat de l'oferta s'explica per la impossibilitat de moltes persones de poder anar a treballar (i d'una davallada de la productivitat en aquells que si poden anar-hi). D'altra banda, el xoc en la demanda s'entén sobretot per la falta de clients (hi ha sectors concretament afectats com les companyies aèries i els restaurants). Aquesta doble dimensió del shock econòmic portarà a una recessió encara més profunda i nociva que la precedent, la crisi financera del 2008.

Així ho evidencien la majoria de projeccions que suggereixen que la contracció als sectors productius i de serveis serà més pronunciada encara que la recessió recentment viscuda. Només fa falta el comportament de les economies avançades com Xina, la Zona Euro o els EEUU.

A més la situació es veu agreujada per les dades desorbitades d'atur que arriben a cotes no alcançades abans en la història de diversos països. Els models i projeccions són encara més pesimistes pel que fa a la més que probable estesa caiguda del PIB fins a xifres de 2 dígits (cal recordar que en comparació la crisi financera de 2008 va suposar la caiguda del PIB va ser prop del 3 al 6% en economies fortes com els EEUU o UK).

El comerç internacional no dona signes de comportar-se de forma diferent. Hi ha un seriós perill de que els països importadors de productes agroalimentaris pateixin processos de desnutrició severs degut a l'alça dels preus, l'interrupció de la producció local, la ja esmentada contracció de l'oferta i la demanda, així com altres problemes logístics que poden dificultar el bon funcionament de les cadenes subministrament.

Conclusions

La velocitat i intensitat en la recuperació dependrà de la celeritat en l'aplicació de polítiques econòmiques que, en tot cas, s'hauran de esglaonar:

- Mitigació. L'objectiu és l'estimulació de la demanda mitjançant mesures fiscals en dos sentits. Donant suport als sistemes de salut; prioritzen l'ajuda a les llars que es

troben en situació (o perill) de desocupació. Acompanyades de mesures monetàries macro.

- Conservació. S'ha d'evitar que les cadenes de sumministrament s'aturin a tota costa. Pel que toca als treballadors, s'ha de fomentar esquemes de retenció de l'ocupació amb un paper proactiu de l'Estat (ERTE/ERTO). Respecte a les empreses, facilitar en tot moment subvencions, préstecs i reduccions d'impostos.
- Recuperació. Cal implementa ràpidament la mitigació i conservació ja que el temps és el factor essencial en els resultats de sortida de la crisi. Els governs hauran de proposar compromisos realistes que vagin més enllà de la crisi pròpiament sanitària i comptar amb les empreses més fortes per tal d'aprofitar la probabilitat de fer-ne ús de les línies de vida financeres actuals que poden esdevenir un cercle virtuós.

Accedeix a l'[estudi complet](#).